

یک اقدام بی‌شرمانه!

روزنامه "ایران" از قول خبرگزاری "ایرنا" چنین اعلام نمود که جمهوری اسلامی پس از هجده سال، روز پنجشنبه هفتم ژوئن در نشست "کنفرانس بین‌المللی کار" در ژنو، از سوی "کمیته استانداردهای کار" از فهرست ناقضین اصول و حقوق بین‌المللی کار خارج شده است.

هرانسان زحمتکش و هرکارگر آگاهی که در ایران این خبر را بشنود، کارگری که زیر شدیدترین فشارهای اقتصادی و سیاسی قرار دارد و حقوق اولیه اش، هر روز به خشن‌ترین نحوی توسط رژیم نقض و انکار می‌شود، نه فقط چنین تصمیم و قضاوتی را محکوم می‌کند، بلکه بیش از پیش به نقش ارگان‌ها و نهادهای بین‌المللی تحت نفوذ انحصارات مالی و این که این ارگان‌ها چگونه می‌توانند با ارتجاعی‌ترین رژیم‌های ضد کارگری نیز به زد و بند و معامله بنشینند و در راستای تامین منافع سرمایه جهانی حتی چارچوبها و معیارهای بورژوائی خود را نیز نقض نمایند، پی می‌برد. البته جمهوری اسلامی چندین سال است برای معرفی خود به عنوان یک رژیم متعارف بورژوائی در تلاش و تکاپوست. این تلاشها، به ویژه بعد از روی کار آمدن خاتمی فزونی گرفته است. همراه شدن با اقتصاد بین‌المللی و پذیرفته شدن در نظام جهانی و بین‌المللی برای جمهوری اسلامی حائز اهمیت بسیار زیادی است. سرمایه داری ایران و بحرانی که سر تا پای مراکز اقتصادی و تولیدی را فراگرفته است، این سمت‌گیری را به رژیم دیکته می‌کند و رژیم بدان امید که به کمک مراکز مالی و تجاری جهانی و سرمایه‌های خارجی، برای بحران چیره گردد، چندین

یک اقدام بی‌شرمانه!

سال است که در این مسیر کوشش می‌کند. به عنوان نمونه جمهوری اسلامی مدتهاست برای پذیرفته شدن در سازمان تجارت جهانی WTO به هردری می‌زند. اما یکی از پیش شرطهای پذیرفته شدن در سازمان تجارت جهانی و ادغام همه جانبه در بازار جهانی، امضاء مقاله نامه‌های مرکزی سازمان جهانی کار (ILO) می‌باشد. ۸ مقاله نامه ILO (کنوانسیون‌های مرکزی) اصول پایه‌ای این سازمان را تشکیل می‌دهد که در مذاکرات با دولتها نیز، عموماً روی همین اصول پایه‌ای بحث و گفتگو می‌شود. جمهوری اسلامی که برای امضاء استانداردهای بین‌المللی کار (کنوانسیون ۸۷، ۹۸ و ۱۳۸) اظهار تمایل کرده بود، مقدمتا موظف شده بود گزارشی در مورد وضعیت حقوقی و عملی در باره موضوع هریک از مقاله نامه‌ها را به سازمان جهانی کار ارائه دهد. در گزارشی که سال گذشته جمهوری اسلامی به این سازمان ارائه داد، چنین ادعا شده بود که در ایران ایجاد تشکل‌های کارگری (و کار فرمایی) آزاد است و حتی نیاز به مجوز هم ندارد. در مورد شرایط کار و قرار دادهای دسته جمعی نیز ادعا شده است که شرایط کار، چه در سطح واحدهای محلی و چه در سطح هر شاخه صنعت و حرفه می‌تواند از طریق قراردادهای دسته جمعی تعیین شود. در این گزارش از شوراهای اسلامی کار و خانه کارگر نیز به عنوان تشکلهای کارگری اسم برده شده است.

مبنای این ادعاها و نقطه اتکاء آن، بند - هایی از قانون اساسی و قانون کار رژیم است. در گزارش حتی چنین ادعا شده است که دولت در تشکیل و نحوه اداره این تشکل - ها هیچ نقش و مداخله‌ای ندارد.

با وجود آنکه این موضوع برای جمهوری اسلامی حائز اهمیت جدی بود که سازمان جهانی کار، ایران را به عنوان کشوری که تشکل‌های کارگری و قراردادهای دسته‌جمعی در آن با معیارهای بین‌المللی مطابقت دارد، به رسمیت بشناسد، اما ظاهراً در آن مقطع هنوز توافقات و تضمین‌های مورد نظر سرمایه بین‌المللی و نهادهای وابسته آن تامین نشده و لاجرم زمان برطرف سازی محدودیت هانیز نرسیده بود. از همین رو، دفتر منطقه‌ای آسیا و پاسیفیک سازمان جهانی کار در گزارش خود به سیزدهمین نشست منطقه‌ای آسیا در بانوک، به رغم تعریف و تمجید تلویحی از دولت جمهوری اسلامی، به این مسئله اشاره کرد که خانه کارگر برای آنکه بتواند از جانب جامعه بین‌المللی اتحادیه‌های مستقل و آزاد به رسمیت شناخته شود، هنوز به اندازه کافی نقش خود را به منزله تشکل آزاد و مستقل کارگران، کاملاً تثبیت نکرده است. معهدا، تداوم و تعمیق اجرای

سیاستهای اقتصادی انحصارات مالی و تعمیق و تداوم بده بستان‌ها، امضاء یازده مقاله نامه توسط جمهوری اسلامی را در پی داشت. جمهوری اسلامی در اوایل سال جاری میلادی نیز اجازه یافت دو مقاله نامه در زمینه ممنوعیت کار کودکان را امضاء کند و آخرین خبر این است که در نشست کنفرانس بین‌المللی کار در ژنو، "کمیته استاندارد - های کار"، جمهوری اسلامی را از فهرست ناقضین اصول و حقوق بین‌المللی کار، خارج ساخته است. این در حالی است که حقوق کارگران ایران سال‌هاست شدیداً نقض شده و هر روز دارد نقض می‌شود. نیازی به گفتن نیست که خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار، ارگان‌های دست ساز حکومتی و وابسته به رژیم‌اند که هیچ ربطی به تشکل‌های مستقل ندارند. کارگران در ایران، هم از ایفای نقش و مداخله در تعیین شرایط کار و هم از حق برپایی تشکل - های مستقل خویش محروم‌اند و در بی حقوقی مطلق نگاه داشته شده‌اند. در اکثر قریب به اتفاق واحدها و مراکز تولیدی اثری از اجرای قراردادهای دسته‌جمعی نیست بماند، که با بی‌رحمی تمام، این قراردادهای موقت است که دارد اعمال و پیاده می‌شود و این صرفاً کارفرماست که در مورد استخدام و یا اخراج کارگر تصمیم می‌گیرد.

در برابر تمام این زورگویی‌ها و بی حقوقی‌ها، کارگران حتی حق اعتراض و اعتصاب هم ندارند. درست در آستانه شاهکار کمیته "استانداردهای کار" کنفرانس بین‌المللی کار ژنو در خارج ساختن جمهوری اسلامی از لیست نقض کنندگان اصول و حقوق بین‌المللی کار، وزیر کار رژیم در "همایش ملی" در تهران با این بهانه که تجمع کارگران در برابر وزارت خانه، موجب شکسته شدن "حرمت کار" می‌شود، با تجمعات و اعتراضات کارگری مخالفت و کارگران را تهدید می‌کند و خواهه نوری معاون او، درصد تغییر قانون کار به نفع سرمایه داران برآمده است و از تشکلهای کارفرمایی و به اصطلاح کارگری خواسته است تا نظرات خود را برای تغییر قانون کار ارائه دهند. نامبرده در گفتگو با خبرگزاری ایسنا در زمینه اعتصابات کارگری و حق اعتصاب گفت: "طرح بحث اعتصاب، در جامعه قابل قبول نیست." و بدین وسیله نشان داد که مقامات دولتی نه فقط حقی برای کارگران جهت اعتراض و اعتصاب قائل نیستند، بلکه حتی طرح بحث آن را نیز زائد می‌دانند.

در چنین شرایطی اقدام "کمیته استاندارد - های کار" مبنی بر خارج ساختن جمهوری اسلامی از فهرست نقض کنندگان اصول و حقوق بین‌المللی کار، اقدام بی‌شرمانه - ای است که مورد اعتراض کارگران است. هرچند بررسی ماهیت نهادی چون سازمان

یک اقدام بی‌شرمانه!

جهانی کار و نقش آن در نظام سرمایه داری جهانی می تواند موضوع بحث و یا مقاله مستقلی باشد ، اما در اینکه این نهاد بین‌المللی زیر نفوذ دول امپریالیستی و سرمایه بین‌المللی است و در اساس مجری و پیش برنده سیاست های سرمایه داری جهانی ست هیچ جای تردیدی نیست. معذا نباید فراموش کرد که استانداردهای بین‌المللی کار و مقاوله نامه‌های سازمان جهانی کار، که بی شک ثمره دهها سال مبارزه طبقه کارگر جهانی است، با آنچه که در جمهوری اسلامی می گذرد ، در بسیاری از موارد خوانائی ندارد و ضوابط و معیارهای حاکم بر شرایط و حقوق کار، در جمهوری اسلامی، تماما عقب‌تر از این معیارها و استانداردهاست. به عبارت دیگر در جمهوری اسلامی نه فقط معیارها و استانداردهای بین‌المللی و اصول پایه‌ای سازمان جهانی کار رعایت نمی شود و اصول و حقوق بین‌المللی کار دایما نقض شده است و می‌شود، بلکه جمهوری اسلامی، کارگران را از ابتدایی‌ترین حقوق خویش نیز محروم ساخته است.

خارج ساختن جمهوری اسلامی از فهرست نقض‌کنندگان اصول و حقوق بین‌المللی کار، نه فقط خاک پاشیدن برچشم کارگران ایران است، بلکه نقض اصول و معیارهای سازمان جهانی کار هم هست. کارگران ایران این اقدام بی‌شرمانه را محکوم می کنند.

قطعه‌نامه‌ها

در سمینار بین‌المللی کمونیستی که طی روزهای ۲ الی ۵ مه سال جاری در بلژیک برگزار شد، سازمان ما به حمایت از چند قطعه‌نامه مصوب این اجلاس پرداخت. متن قطعه‌نامه در محکومیت اتحادیه اروپا در "تروریست" خواندن ۱۲ سازمان سیاسی، در شماره قبل درج گردید. خلاصه ۳ قطعه‌نامه دیگر در زیر می‌آید:

قطعه‌نامه پیرامون خروج

فوری و بی‌قید و شرط نیروهای نظامی آمریکا از فیلیپین

... امضاکنندگان این قطعه‌نامه ضمن محکوم کردن مداخله نظامی آمریکا در فیلیپین، خواهان خروج قریب به ۴۰۰ نیروی نظامی آمریکایی از این کشور شدند. . . . و از مبارزات مردم در مخالفت با حضور نیروی نظامی آمریکا ابراز همبستگی نمودند.

امضا کنندگان این قطعه‌نامه عبارتند از:

- فروم ضد امپریالیستی - انقلابی نیپال
- حزب کمونیست هند (م-ل) - جاناشاکی
- حزب کمونیست کارگران و دهقانان - پاکستان
- سازمان انقلابی راه آزادی - آمریکا
- جامعه کارل مارکس - مجارستان
- حزب کمونیست (م-ل-انقلابی) سوئد
- فروم مترقی خلق نیپال
- سازمان فدائیان (اقلیت) - ایران
- گروه اشعه و نور - آمریکا
- جبهه رهایی بخش انقلابی خلق ترکیه - DHKC
- انجمن استالین - انگلیس
- حزب کمونیست کارگران بلژیک - AKP
- حزب کار بلژیک

قطعه‌نامه در باره

زندانیان سیاسی در نیپال

... در این قطعه‌نامه امضاء کنندگان ضمن محکوم نمودن توسعه طلبی امپریالیستها، سرکوب مبارزات توده‌ها، کشتار غیر نظامیان و کشتار هزاران تن از روشنفکران انقلابی، خواهان تضمین جانی برای ناپدید شدگان شدند.

امضاء کنندگان :

- انجمن ضد کاپیتالیستی ایتالیا
- مرکز برزیلی همبستگی با فقرا - برزیل
- عمل چاد برای اتحاد و سوسیالیسم
- حزب کمونیست (م-ل-انقلابی) سوئد
- حزب کمونیست آلبانی
- حزب کمونیست کوبا
- حزب کمونیست آلمان
- حزب کمونیست هند (م-ل) جاناشاکی
- حزب کارگران و دهقانان - پاکستان
- کمونیست‌ها در مبارزه - فرانسه
- ال ماچه ته - مکزیک
- حزب کارگر جمهوری کنگو
- سازمان سوسیالیستی راه آزادی - آمریکا
- جامعه کارل مارکس
- بازسازی کمونیستی - ایتالیا
- جبهه دمکراتیک فیلیپین
- حزب نوین کمونیست - هلند
- سازمان فدائیان (اقلیت) - ایران
- گروه اشعه و نور - آمریکا
- مقاومت کمونیستی - کلمبیا
- جنبش انقلابی ۸ اکتبر - برزیل
- جبهه آزادیبخش انقلابی خلق ترکیه - DHKC
- حزب کارگران کمونیست - روسیه
- انجمن استالین - انگلستان
- حزبی کارگران کمونیست - نروژ
- حزب کار بلژیک

قطعه‌نامه علیه تهاجمات

امپریالیستی و صهیونیستی علیه اعراب

امضاء کنندگان این قطعه‌نامه ضمن حمایت از مبارزات مردم علیه ترور و سرکوب در مناطق اشغالی، اقدامات وحشیانه و ددمنشانه اسرائیل و آمریکا را محکوم نموده و خواهان برقراری یک دولت مستقل فلسطینی، بازگشت بی‌قید و شرط آوارگان عرب و آزادی کلیه زندانیان سیاسی شدند.

حمایت کنندگان این قطعه‌نامه عبارتند از:

- مجمع ضد کاپیتالیستی - ایتالیا
- انجمن پناهندگان آمریکای لاتین و کارائیب در بلژیک
- مرکز همبستگی با فقرا - برزیل
- هماهنگی کمونیستی - فرانسه
- حزب کمونیست کوبا
- حزب کمونیست هند (م-ل)
- حزب کمونیست کارگران و دهقانان - پاکستان
- سازمان راه سوسیالیستی - آمریکا
- انجمن کارل مارکس - مجارستان
- حزب کمونیست (م-ل-انقلابی) سوئد
- فروم مترقی خلق نیپال
- حزب نوین کمونیست - هلند
- سازمان فدائیان (اقلیت) - ایران
- گروه اشعه و نور - آمریکا
- حزب کمونیست انقلابی - بریتانیا (م-ل)
- جنبش انقلابی ۸ اکتبر - برزیل
- جبهه آزادیبخش انقلابی خلق ترکیه - DHKC
- حزب کمونیست کارگران در روسیه
- حزب کمونیست کارگران - نروژ
- حزب کار بلژیک

نیکی را چه سود

هنگامی که نیکان، درجا سرکوب می‌شوند، و هم آنان که دوستدار نیکانند؟

آزادی را چه سود

هنگامی که آزادگان، باید میان اسیران زندگی کنند؟

خرد را چه سود

هنگامی که جاهل، نانی به چنگ می‌آورد، که همگان را بدان نیاز است؟

نیکی را چه سود؟

به جای خود آزاد بودن، بکشید چنان سامانی بدهید، که همگان آزاد باشند و به عشق ورزی به آزادی نیز نیازی نباشد.

به جای خود خردمند بودن، بکشید چنان سامانی دهید، که نابخردی برای همه و هرکس سودایی شود بی‌سود.

(برتولت برشت)

به جای خود نیک بودن، بکشید چنان سامانی دهید، که نفس نیکی ممکن شود یا بهتر بگوییم دیگر به آن نیازی نباشد.

جدائی دین از دولت، جزئی جدائی ناپذیر از آزادهای سیاسی است

مبارزات مشترک زنان فلسطینی و اسرائیلی برای صلح و حمایت بین المللی از آن

به دنبال تشدید حملات اسرائیل در مناطق اشغالی و کشتار و سرکوب مردم فلسطین، از اواخر ماه مه، سازمانهای زنان فلسطینی با فراخوان به سایر گروههای زنان جهان و نیروهای آزادیخواه، خواهان اعتراض بین المللی و شکستن سکوت علیه جنایات اسرائیل شدند. در اولین اقدام ۱۱ سازمان زنان فلسطینی با صدور فراخوانی، نخست از خواهران اسرائیلی خود خواستند تا از مبارزه آنها حمایت کنند و متعاقباً نیروهای صلح دوست جهان را به همبستگی با مبارزات مردم فلسطین دعوت نمودند.

در پی این تلاشها در اوائل ماه ژوئن، کمیته هماهنگی زنان اسرائیل که متشکل از هفت سازمان زنان اسرائیلی (عمدتاً چپ) می باشد از فراخوان فوق حمایت نموده و با تجمع در مقابل دفتر سازمان ملل در اسرائیل، خواهان خروج فوری و بی قید و شرط اسرائیل از مناطق اشغالی، تحریم اقتصادی علیه اسرائیل و پایان دادن به کشتار و سرکوب فلسطینیان شدند.

از سوی دیگر سازمانهای زنان در سایر نقاط جهان از جمله روسیه، بلگراد، آرژانتین، کانادا، بلژیک، سوئد با برگزاری آکسیون - هایی در مقابل سفارت اسرائیل یا دفتر سازمان ملل از خواستهای زنان فلسطینی مبنی بر برقراری فوری و بی قید و شرط صلح در منطقه، حمایت نمودند.

در بخشی از قطعنامه مشترکی که به امضاء سازمانهای فوق رسیده، آمده است: "... نظر به این که زنان و کودکان متعاقب حملات وحشیانه اسرائیل از خانه و کاشانه آواره می شوند ... نظر به این که بهداشت و درمان، آب آشامیدنی و غذا به روی زنان فلسطینی بسته شده است ... نظر به این که زنان داغ جگر گوشه گان ناپدید شده خود را بردل دارند ... ما خواستار خروج بی قید و شرط نیروهای اسرائیل و پایان دادن به قتل عام مردم بی دفاع فلسطین هستیم ... ما خواهان تحریم اقتصادی علیه اسرائیل هستیم ... ما از نهادهای بین المللی، سازمانهای آزادیخواه جهان می خواهیم که سکوت خود را علیه جنایات اسرائیل بشکنند."

خلاصه گزارش عفو بین الملل از شکنجه و اعدام در ایران

سازمان عفو بین الملل در گزارشی که در ماه آوریل در باره ایران انتشار داد، به موارد متعددی از نقض حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی اشاره کرد و اسامی ۱۶ تن از زندانیان سیاسی کرد و عرب را که شکنجه و اعدام شده اند و یا خطر اعدام آنها را تهدید می کند، منتشر ساخته است که به این قرارند:

محمد شروانی، خالد فردونی، نادر افانی، حسن محمودی، خالد شوقی، خدر ویسی، صالح گودرزی، رسول عبدالله پور، جلیل زوایی، محمد اسماعیل زاده، محمد مهدی، فدحیل مقدم، رحیم سواری، امیر سعیدی، هاشم باوی، عباس شرحانی.

بنابراین گزارش، یکی از پناهندگان کرد که در سال ۱۹۹۸ توسط دولت ترکیه به دولت ایران تحویل داده شد و ۵ تن از فعالان سیاسی عرب اعدام شده اند.

- ۵ تن از فعالان سیاسی عرب در تاریخ ۲۷ ژانویه ۲۰۰۲ به دار آویخته شدند، ۵ تن نیز به نام های فدحی مقدم، رحیم سواری، امیر سعیدی، هاشم باوی و عباس شرحانی به اعدام محکوم شده اند.

- یکی از اعضای سابق حزب دمکرات کردستان به نام کریم توزخالی در ژانویه ۲۰۰۲ در زندان مهاباد به دار آویخته شد. ۱۱ تن دیگر از مبارزان کرد را نیز خطر اعدام تهدید می کند. سه تن از این افراد هم اکنون در زندان مهاباد به سر می برند.

اسامی این ۳ تن عبارت است از: محمد شروانی، خالد فریدونی و نادر افانی. سه تن دیگر در زندان ارومیه هستند: حسن محمودی ۲۷ ساله که در سال ۱۹۹۷ یا ۱۹۹۸ دستگیر و شکنجه و در سال ۱۹۹۹ به اعدام محکوم شده است.

افراد دیگری از جمله صالح گودرزی که در زندان سنندج محبوس است، جلیل زراعی که سال ۱۹۹۳ هنگامی که ۱۸ سال داشت دستگیر شد هنوز در زندان است. رسول عبدالله پور و انور علی زاده و محمد اسماعیل زاده نیز سالها در زندان بسر می برند. خطر اعدام محمد مهدی را که در ارتباط با کومله فعالیت می کرده از سال ۱۹۹۲ دستگیر شده و ۳۲ سال دارد، تهدید می کند او در اثر فشارها شدید جسمی و روحی وارده در زندان، از بیماری اعصاب رنج می برد.

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)، نامه های خود را در دو نسخه جدا گانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان را به یکی از آدرسهای زیر پست کنند.

آلمان
K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

اتریش
Kar
Postfach 260
1071 , Wien
Austria

دانمارک
I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

سوئد
M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

سوئیس
Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

فرانسه
A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecourbe
75015 Paris
France

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آنرا به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال نمایند

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره های فکس

سازمان فدائیان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۱۹۶۷

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲

پست الکترونیک E-Mail:

info@fedaiian-minority.org

نشانی سازمان بر روی اینترنت:

http://www.fedaiian-minority.org

Organization Of Fedaiian (Minority)

No.383 juni 2002

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی